— FOTBAL —

RĂDUCANU, URIAŞUL CU INIMĂ DE COPIL, IUBEŞTE FOTBALUL, PUBLICUL ŞI... ADVERSARII

● Pele îmi zice Ricardo şi spune că „aş fi bun şi la ei..."

S-au scris destule şi, desigur, se vor mai scrie multe despre acest băiat pe care mulţi l-ar vedea într-un cadru firesc la Madison Square Garden, de pildă, în chip de campion printre „greii" cu pumni de fier. S-au scris şi se vor mai scrie, pentru că Răducanu, alintat de o lume cu apelativele RICĂ (în Giuleşti), TAMANGO (pe toate meridianele), sau „eroul de la Lira" (cinematograful cu acelaşi nume, în vecinătatea căruia locuieşte; toată lumea recunoscînd în el vedetea nr. 1 a întregii suflări din cartier) are — în afara unor date fizice impresionante (1,90 m. 93 kg, numărul 45 la pantofi şi un pumn cît o... mănuşă de box) — un suflet de copil care te dezarmează şi te cucereşte. Scurtînd introducerea, care ar putea fi oricînd un roman, să ajungem la...

— ...Bucuros de apropierea Anului Nou, Rică?

— Bucuros, ca toată lumea. N-au ieşit ele toate cum le-a vrut băiatu', dar ce, Cardiff-ul e de colo?

— Rică, ştii că, nu demult, s-a găsit o fată, tocmai din judeţul Neamţ, care să ne roage să-ţi prezentăm o scurtă „fişă biografică"? Să nu uit, însoţită de o poză...

— Drăguţă fată! După ce am apărat un „11 metri" pe Maracana (anul trecut, în turneul lotului, în meciul cu Vasco da Gama), de-am speriat Brazilia şi a venit chiar Pele să mă pupe, se mai găseşte o fată tocmai de la noi care să nu-l ştie pe Rică! O fi stînd la vreo mănăstire, neică, dacă nu a auzit de băiatu'...

— Înţeleg amorul tău propriu rănit, dar parcă îmi vine să-i ţin parte fetei, numai de dragul de a te mai prezenta o dată — pe puncte — publicului.

— Hai să-i zicem atunci, să decupeze fraţii rîndurile din ziar...

— Locul, data naşterii, debutul în fotbal?

— Vlădeni-Feteşti, 10 mai 1946. Am debutat ca pitic de... 1,80 m la Flacăra roşie. Trei ani am fost golgeter, că jucam centru înaintaş. Am crescut, eram bunicel la meserie, îmi plăcea mecanica de întreţinere a maşinilor, mă iubea toată fabrica, dar cel mai mult mă iubeau patru maiştri — nea Niţă, nea Teodorescu, nea Simion şi nea Ghencea — unul petrolist, doi rapidişti şi unul cu Farul, care doreau să-şi fericească echipele favorite cu mine. Cu un singur om aveam probleme. Nea Sandu Frăţilă, antrenorul (unchiul lui Titi, internaţionalul), care voia să facă din mine portar şi mă antrena special, de ajunsesem numai răni pe mîini şi pe picioare, iar dimineaţa cînd mă sculam din pat se lipea cearceaful de mine. Am vrut să renunţ de zeci de ori. Dragostea de minge şi ambiţia lui nea Sandu (să aibă în viaţă numai bine!) nu m-au lăsat. Aşa am devenit portar.

Cătălin, băiatul lui tata

— Cum ai ajuns la Rapid?

— Vorba aceea, o soartă şi un destin... Abia debutasem, ca junior, la seniorii Flăcării roşii şi am făcut un meci cu Dinamo Victoria. Echipă bună, înaintaşi şmecheri, dar n-am luat nici un gol, apărînd şi un 11 metri de la Ene Daniel, care avea şi atunci valoare. Eram gata-gata să ajung la Dinamo Mare, dar am ratat de puţin, că echipa tocmai a plecat în America, la New York. Ce s-o mai lungim, am ajuns pe mîna lui nea Tinel (n.n. — Valentin Stănescu). La primul antrenament am apărat în tenişi, că Rapidul n-avea ghete pe măsura mea. M-a încercat nea Tinel. Mi-a tras vreo 20 de şuturi. Le-am cules ca merele. Şi-l văd, ca acum, pe nea Tinel că mă cheamă: *„Ia arată-mi, mă, mîna — îmi zice — să văd şi eu cu ce prinzi tu mingile..."* I-am arătat-o... Şi am rămas la Rapid...

...Tamango dezlănţuit

— Şi-ai început ascensiunea în marea societate a fotbalului

— Aşa e. Rapid — titlul de campioană — echipa naţională...

— Să nu uit, parcă ziceai ceva de Pele la început...

— Pele? E prietenul meu. Mi-a scris acasă, mi-a trimis fotografii cu familia. Îmi zice Ricardo! De la... Rică, nu de la Zamora... M-a văzut pe Maracana în zi mare... Am driblat şi în faţa careului... Mi-a zis că-s cam glumeţ, dar am valoare şi aş fi bun şi la ei. Să mor dacă n-a zis aşa! Peste o lună, ne revedem precis în Brazilia. Vine sigur să mă vadă.

— Ce dorinţe ai pentru la anul, Rică?

— Calificarea în campionatul Europei. La Cardiff — ca şi la Lausanne — Ricuţă şi-a făcut datoria. E drept că şi ceilalţi băieţi au fost MARI. Şi nu ne lăsăm. Am prins gustul turneelor finale.

— Dar campionatul cine-l ia, Rică?

— Dacă nu ne răzgîndim, noi, Rapidul. Stăm în plasa lui Nunweiller III, Dinu, Lucică, Mopsu, Radu şi ceilalţi prieteni ai mei şi sărim primii, după cotitură, pe firul de sosire.

— Zici că ţi-s prieteni băieţii de la Dinamo?

— Prieteni de suflet, începînd cu Dinu, procuroru', băiat cu inimă mare, deşi-i cel mai periculos adversar al meu. La naţională, uităm şi de mama şi luptăm pe viaţă si pe moarte. Băieţi buni, dar n-am ce face, trebuie să le luăm campionatul.

— Rică, eu zic că am cam terminat repriza...

— Am terminat-o şi pe asta, tot fără gol... Cum spuneaţi că o cheamă pe fata aceea, din Neamţ?

— Vrei să-i scrii, Rică?

— Se poate? Mă ştie toată lumea. Băiat serios şi onorabil. Căsătorit — pe nevastă-mea o cheamă Ani. Am şi un băieţel pe covertă — Cătălin — de un an şi 20 de zile. Se uită lumea la el ca la urs, şi toţi îl întreabă: *„cu cine semeni tu, frumosule?"*

— Şi ce le răspunde?

— „Cu tata!" Mai e vorbă...

Marius POPESCU

LA C.F.R. TIMIŞOARA REDRESAREA A ÎNCEPUT CU... MĂSURI RADICALE!

● S-a renunţat la serviciile antrenorilor BECKER şi VORONCOWSCHI ● Manolache, Gaboraş şi Botoş au primit dezlegare ● Avertisment pentru Tatar, Pîrvu şi Cioroparu ● Se caută un nou antrenor!

La clubul C.F.R. Timişoara a avut loc şedinţa biroului secţiei de fotbal, condusă de noul preşedinte, inginer ADRIAN ŞOLTUZ.

Ca urmare a comportării necorespunzătoare pe care echipa a avut-o în turul campionatului diviziei A, biroul secţiei a luat următoarele măsuri:

— S-a renunţat la serviciile jucătorilor MANOLACHE şi GABORAŞ, pentru repetate acte de indisciplină. A mai primit dezlegare, tot cu drept de joc imediat M. BOTOŞ, component al lotului de tineret-rezerve.

— Au fost sancţionaţi cu ultim avertisment TATAR, PÎRVU şi CIOROPARU, pentru manifestări de indisciplină şi slabă participare la pregătirile echipei.

— S-a renunţat la serviciile antrenorilor P. BECKER şi VORONCOWSCHI.

— S-a ridicat sancţiunea dată antrenorului BODO CAROL de la echipa de tineret-rezerve.

— Jucătorii care nu se vor angaja să apere cu dîrzenie şi abnegaţie culorile clubului feroviar, aşa cum se sublinia în şedinţa de analiză, vor primi dezlegare în 48 de ore.

În momentul de faţă, conducerea clubului poartă tratative pentru angajarea unui nou antrenor pentru prima formaţie.

Echipa a intrat în vacanţă pînă la data de 8 ianuarie. Jucătorii se vor întîlni la vizita medicală (între 8—10 ianuarie) şi vor relua pregătirile, la Timişoara, în ziua de 11 ianuarie. Spre sfîrşitul lunii echipa va susţine, probabil, trei jocuri în Iugoslavia.

Se fac toate eforturile pentru ca în sînul formaţiei să se reintroneze acel spirit de luptă şi disciplină care a lipsit în ultima vreme...

Petre ARCAN—coresp. principal

LECŢIA FOTBALULUI BRAZILIAN

De multe ori, spectacolul artistic nu-şi dezvăluie, chiar de la premieră, toate faţetele de virtuozitate ale interpreţilor, nici forţa exemplificatoare a mesajului. Abia revăzîndu-l, îi poţi sesiza toate valenţele. Spectacolul sportiv nu oferă această posibilitate, el jucîndu-se o singură dată. Dar, cu ajutorul televiziunii, iată că şi meciurile de fotbal se pot... rejuca, prilejuindu-ne aceleaşi satisfacţii, aceleaşi posibilităţi de a-i descoperi toate virtuţile.

Aşa s-a întîmplat şi cu finala „Mundialului '70", în care s-au înfruntat reprezentantele celor două „mari puteri" fotbalistice: Brazilia şi Italia. Atunci cînd Televiziunea română ne-a dat „în direct" această memorabilă partidă, mulţi specialişti au fost puţin decepţionaţi: „o partidă oarecare", „n-am văzut nimic nou", „ritm prea lent", „tendinţe de temporizare", „tragere de timp", „şuturi ca la rugby" etc. Un prim şi mare dezavantaj al acestui meci îl constituia — s-o recunoaştem deschis — faptul că el venea imediat după dramatica încleştare din semifinala Italia — R.F. a Germaniei. Aici, sîntem cu toţii de acord. Dar, după aceea ne disociem total de opiniile exprimate în acea „vară fierbinte". Dovadă că acum, conferinţa care a adunat la Split toate somităţile fotbalului mondial ne dă drept un exemplu demn de urmat exclusiv jocul brazilienilor. Iar „reluările", oferite pe „micul ecran" ne-au descoperit alte şi alte carate ale fotbaluui modern, puse deopotrivă în lumină de aşii brazilieni, ca şi de componenţii squadrei azzurra.

Întîi, pe plan tehnic. Ce s-ar putea reproşa pleiadei de jucători ai echipei „Cariocas"? Că realizează lovirea mingii doar cu mîngîieri de felină, îndreptînd pasa sau chiar şutul decisiv într-o neîntreruptă cascadă de execuţii, ce mergeau de la portar pînă la cel mai avansat vîrf de atac? Sau faptul că toţi aceşti mari artişti ai balonului rotund au renunţat la jongleriile obişnuite lor în anii trecuţi, pentru a adopta driblingul, un-doi-urile, pasa scurtă, alternată cu „transversalele" şi toate acestea numai şi numai în interesul suprem al jocului de echipă? Am putea, oare, să învinovăţim pe coechipierii lui Pele că nu ştiu să execute loviturile libere, pornind chiar de la cea de „începere" şi trecînd prin „aruncarea de la margine" şi cornerul scurt, pentru a sfîrşi cu „directele" sau „indirectele" din preajma careului advers, în care totdeauna trei jucători brazilieni realizau scheme, niciodată aceleaşi, pentru derutarea întregii apărări italiene?

În ceea ce priveşte factorul tactic, cine ar putea contesta că el n-a încoronat toate acţiunile de şoc, prin arta cu care Pele et comp. ştiau să se demarce pentru a acoperi terenul pe toată lungimea şi lăţimea lui, fiind gata oricînd să „escorteze" pe cel ce înainta cu mingea, spre a-i oferi multiple şi surprinzătoare soluţii de finalizare?

Iar după perioada de studiu prudent, cu pase oarecum molcome, au venit accelerările frenetice ale ritmului de joc, cu acţiuni fulgerătoare, cărora încercata apărare a azzurrilor n-a putut să le mai reziste.

Ce-am putea spune şi despre formaţia lui Valcareggi? Că n-a dat „11"-lui lui Zagalo o replică pe măsura faimei de fostă dublă campioană mondială şi de deţinătoare a „Cupei Europei interţări"? Deşi erau vădit vlăguiţi în urma eforturilor titanice depuse cu trei zile înainte în meciul cu echipa lui Helmuth Schön, jucătorii conduşi de Facchetti s-au dovedit a nu fi cu nimic mai prejos decît marii lor adversari. Ei au atacat cu temeritate chiar din primul minut al partidei, vrînd probabil să imite planul tactic realizat de „echipa de aur" a Ungariei, în 1956, cînd Hidegkuti a înscris un gol în poarta reprezentativei Angliei, pe Wembley, în primele 45 de secunde.

Marilor maeştri sud-americani, italienii le-au opus o totală dăruire în luptă, un joc eficient la intercepţie (dintr-o asemenea acţiune a readus Boninsegna egalitatea pe tabela de marcaj), dar şi o lucidă grupare în defensivă, în care predomina însă marcajul om la om, dovedit insuficient pentru a asigura poarta lui Albertosi.

Saldanha (la început) şi Zagalo (în preajma turneului final din Mexico) au avut grijă să infuzeze elevilor lor multe din trăsăturile — realiste şi adesea chiar dure — ale jocului european. Şi iată că armele preluate şi perfecţionate de marile vedete braziliene s-au întors împotriva fotbalului european.

Virgil ECONOMU

ÎN OBIECTIV: Turul campionatului diviziei A (II)

CU ECHIPE „PESTRIŢE", JOCURI FĂRĂ CULOARE

Pericol la poarta Rapidului. Apărarea formaţiei feroviare (una dintre cele mai omogene din divizia A, prin stabilitatea formulei) s-a grupat la timp în jurul lui Dudu Georgescu, „incomodîndu-l" în intervenţia sa aeriană. (Fază din meciul Rapid—Progresul 2—0)

Foto: N. DRAGOŞ

Dintotdeauna, în fotbal, ca, de altfel, în toate sporturile de echipă, STABILITATEA FORMAŢIILOR a constituit un element de prim ordin, condiţionînd, alături de valoarea individuală a jucătorului şi de forma sportivă, RANDAMENTUL ÎN COMPETIŢIE.

Conştienţi de acest adevăr, în ideea realizării unei bune omogenizări, antrenorii de la noi şi de peste hotare, au păstrat ani în şir aceleaşi formule de compartimente şi, implicit, de echipă, rămase, apoi, prin repetare, înfipte adînc în memoria generaţiilor de suporteri.

Într-adevăr, care dintre iubitorii mai vîrstnici ai fotbalului nu-şi aminteşte şi azi atacul de aur al **Ripensiei** anilor '36—'39: **Bindea — Beke — Ciolac — Schwartz — Dobay**; sau halfia **Rapidului** şi a naţionalei a aceleiaşi perioade: **Vintilă — Răşinaru — Rafinski?**

Mai tîrziu, mai aproape de zilele noastre, pînă şi copiii ştiau pe de rost „11"-le C.C.A.-ului, din epoca de glorie. Numai în poartă, **Voinescu** schimba adesea cu **Toma,** ambii fiind de forţe sensibil egale, în rest echipa curgea ca un... vers, rostit în metrica, de atunci, a W.M.-ului: ...**Zavoda II, Apolzan, Victor Dumitrescu — Onisie, Bone — Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.** La fel şi **Rapidul** de ieri, care a jucat, ani de-a rîndul, cu acelaşi cvartet în atac (**Năsturescu — Dumitriu II — Ion Ionescu — Codreanu**), la fel şi **Dinamo,** la fel şi **Petrolul,** şi **Steagul roşu** (de pe vremea lui **Haşoti — Fusulan — Proca — Mesaros — David**), şi **U.T.A.,** cîştigătoarea ultimelor două ediţii de campionat.

Extinzînd exemplificările şi la eşalonul internaţional, să mai spunem că, de pildă, **Benfica** îşi datorează succesele din trecut careului său de aşi din linia întîi, **Augusto — Eusebio — Torres — Simoes,** susţinută ŞASE ANI NEÎNTRERUPŢI, de cuplul mijlocaşilor **Graca — Coluna,** că aproape la fel s-au desfăşurat lucrurile şi la **Internazionale Milano, Manchester United, Chelsea, Ferencvaros** etc. echipe alcătuite, e drept, din jucători valoroşi, dar constituind, înainte de toate, efective bine sudate, mecanisme perfecte, prin conlucrarea armonioasă a rotiţelor componente. Cînd „profesorul" **Constantin** se afla în posesia mingii, **Cacoveanu** fugea ca din puşcă, intuind pasa precisă, la locul ştiut, pe o poziţie viitoare, cînd **Ion Ionescu** sau **Emil Dumitriu** aveau balonul la ei, „un-doi"-ul era iminent, ca să dăm doar exemple din fotbalul nostru.

Nu încape îndoială, **stabilitatea formulelor de compartimente sau linii** şi, implicit, **a formaţiilor,** a fost factorul de prim ordin, care — în toate timpurile şi indiferent de sistemul de joc — a asigurat echipelor COEZIUNEA TEHNICĂ ŞI SUFLETEASCĂ, SPIRITUL COLECTIV ŞI, ÎN ULTIMA ANALIZĂ, EFICACITATEA ANSAMBLURILOR.

Acestui principiu îi jură credinţă şi antrenorii noştri divizionari, dar — **cercetaţi componenţa echipelor în cele 15 etape ale turului actualului campionat** — puţini dintre ei îl aplică.

O analiză efectuată de noi, după primele 6 etape de campionat, ne dezvăluie fapte nu tocmai plăcute, întrucît, cu excepţiile oferite de **Dinamo Bucureşti, U.T.A., Rapid, Politehnica Iaşi, Steagul roşu** (aflate toate, nu întîmplător, în plutonul întîi al clasamentului), celelalte îşi schimbaseră des componenţa diferitelor linii. Acordîndu-le, totuşi, marii majorităţi a echipelor circumstanţe atenuante (ţinînd cont de perioada rodajului, precum şi de unele indisponibilităţi ivite în formaţii) am aşteptat, optimişti, ca restul etapelor, în număr de 9, să însemne şi o radicală schimbare de atitudine în această direcţie.

Simplă iluzie, deoarece, iarăşi, cu unele excepţii (Dinamo Bucureşti, Petrolul, Steagul roşu, Jiul, C.F.R. Cluj), **divizionarele A au prezentat formule pestriţe — îndeosebi în liniile de atac,** UNDE APROAPE TOATE ECHIPELE, DAR CU PRECĂDERE F.C. ARGEŞ, UNIVERSITATEA CRAIOVA, SPORT CLUB BACĂU, AU EFECTUAT MODIFICĂRI, ETAPĂ DE ETAPĂ.

Pînă la sfîrşit, doar una dintre formaţii a reuşit să alinieze acelaşi „11" timp de trei etape la rînd, datele statistice oferindu-ne, în plus, un aspect la temă, cît se poate de concludent, şi anume acela că DIN CEI 317 JUCĂTORI FOLOSIŢI DE CELE 16 ECHIPE, NUMAI 35 AU „ACOPERIT" TOATE CELE 1 350 MINUTE CÎT A DURAT TURUL.

Chiar şi **Politehnica Iaşi** a clacat spre finiş, cu, dar şi fără, motive, ca să nu mai spunem prea multe de **Steaua,** intrată, după eşecurile suferite în Cupa cupelor, într-o evidentă degringoladă. Dar „campioane" ale instabilităţii în ceea **ce priveşte formulele de echipă s-au dovedit a fi... codaşele Progresul şi C.F.R. Timişoara,** ceea ce s-a repercutat asupra randamentului lor, reflectat cu fidelitate de poziţiile în clasament. Dînd şi cifre... concrete, ni se pare semnificativ pentru ceea ce ne-am propus să demonstrăm în prezentul articol — faptul **că doar trei jucători ai Progresului şi numai doi ai echipei timişorene au rămas în teren 90 de minute în toate cele 15 partide.**

Şi, cum cifrele ne apar elocvente şi în privinţa altor formaţii, să mai remarcăm soliditatea apărării **Rapidului** (11 goluri în 15 etape), fragilitatea atacului, din cauza deselor modificări la aceeaşi echipă, creditat cu 17 goluri în tot turul. **Steagul roşu** se prezintă cu cele mai puţine goluri primite (10), pentru lăudabilul motiv că, **timp de 15 etape, apărarea imediată a rămas neschimbată, evoluînd în următoarea alcătuire:** ADAMACHE — IVĂNCESCU, JENEI, OLTEANU, RUSU. **Farul** este şi el un exemplu ilustrativ: atacul lui, omogen, a înscris multe goluri (25) — raportînd, fireşte, la media campionatului nostru —, în schimb apărarea, încă în căutarea formulei, a fost penetrabilă, primind doar cu două goluri mai puţin decît **C.F.R. Timişoara...**

Iată o serie de exemple extrase în dorinţa de a demonstra, o dată în plus, **ineficienţa formulelor instabile, neomogene, obstacol, de prim ordin, în calea realizării de către echipele noastre a ideii de joc, a concepţiei, a unui stil propriu.**

Cînd vom putea rosti din nou cu ochii închişi, ca în trecut, echipe sau măcar compartimente întregi care să rămînă, prin repetare, şi generaţiilor următoare? Deocamdată la sfîrşitul acestui tur de campionat, puţine formaţii ne oferă palide... perspective.

G. NICOLAESCU

LOTO-PRONOSPORT

Mari cîştiguri la Loz în plic

Zilnic, alţi şi alţi cîştigători de autoturisme la seriile speciale Loz în plic, se prezintă spre a-şi ridica importantele premii obţinute.

Printre ultimii cîştigători de autoturisme la Loz în plic se numără şi participanţii:

Cozaciuc Ion Alexandru din Iaşi — Moskvici 408 cu 4 faruri şi radio, Grecu Iacob din comuna Tălmaciu judeţul Sibiu — Skoda S.100, Irimescu Neculai din Iaşi Trabant 601 ş.a.

Continuă însă şi înregistrările permanente de premii în bani: Murat Costache din Brăila — 20.000 lei, Şerbu Gheorghe din Arad — 20.000 lei, Radu Marcela din Cîmpina — 10.000 lei, Arsene Teodor din Bucureşti — 10.000 lei ş.a.

Oriunde vă aflaţi jucaţi la Loz în plic.

PRONOEXPRES NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 52 DIN 23 DECEMBRIE 1970

Fondul general de premii: 1 450 663 lei din care 555 103 lei report.

Extragerea I: 39 1 40 35 13 27

Fond de premii: 979 356 lei din care 510 519 lei report la categoria 1.

Extragerea a II-a: 31 21 25 37 15

Fond de premii: 471 307 lei din care 44 584 lei report la categoria A.

Plata premiilor la acest concurs: în Capitală începînd de la 31 decembrie 1970 pînă la 8 februarie 1971, iar în ţară de la 4 ianuarie 1971 pînă la 8 februarie 1971.

LOTO PREMIILE TRAGERII DIN 18 DECEMBRIE 1970

Extragerea I: Categoria 1: 5,35 variante a 16 955 lei; 2: 17,30 a 5 243 lei; 3: 14,70 a 6 171 lei; 4: 51,05 a 1 777 lei; 5: 175,35 a 517 lei; 6: 414,75 a 219 lei.

Extragerea a II-a: Categoria A: 1 variantă 25% a 100 000 lei; B: 3,45 a 19 191 lei; C: 6,35 a 10 426 lei; D: 13,25 a 4 997 lei; E: 29,15 a 2 271 lei; F: 43,05 a 1 538 lei.

Report categ. A: 27 796 lei.

Ambele extrageri: Categoria Z: 1 344,05 variante a 100 lei.

Cîştigător la categoria A Niculiţă Marin din Suceava 100 000 lei.

carnet de vacanţă

DUMITRU POPESCU A PRIMIT DEZLEGAREA DE LA PROGRESUL

Ne-am reîntîlnit zilele trecute, pe culoarele federaţiei, cu o veche cunoştinţă, fotbalistul Dumitru Popescu.

— Colegii sînt la Băile Herculane, iar tu la Bucureşti?

— Da. După concluzia la care a ajuns antrenorul Victor Stănculescu...

— Care anume?

— Că sînt prea bătrîn. La 28 de ani, după o activitate de aproape 10 ani în „A", se spune că am îmbătrînit. Poate că are dreptate, dar cînd mă gîndesc că unii jucători au debutat în divizia A la 26 sau chiar la 27 de ani şi sînt consideraţi... tineri, orice cuvînt este de prisos.

— Şi-atunci, vei spune adio fotbalului?

— E prea devreme ca să fac un asemenea pas. Deocamdată, am primit dezlegarea de la Progresul şi am cîteva oferte, de la o echipă din Bucureşti şi de la altele din provincie. Mă voi decide după ce voi reveni de la Pucioasa, unde voi sărbători Anul Nou împreună cu părinţii...

— Deci, anul viitor ne vom reîntîlni..

— Chiar în primele zile, şi atunci vă voi comunica opţiunea mea...

ILIE GREAVU: „Sper să mai fac cîteva sezoane bune!"

Sun acasă la Greavu. Mi se răspunde într-un tîrziu, şi nu disting nimic.

— Ce e la tine, Iliuţă?

— **Imprim muzică pop, împreună cu Angelescu.**

— Te-am căutat şi mai devreme...

— **Am fost la plimbare, ca în fiecare dimineaţă. Cîţiva kilometri pe jos...**

— Spune-mi, ce-ţi face fetiţa?

— **Mădălina a împlinit patru luni! Acum distinge culorile şi cît e ziua de mare gîngureşte... E tare dulce. Dar creează şi multe probleme unui tată... debutant.**

— Îţi mai rămîne timp şi pentru altele?

— **Puţin, dar rămîne. Pentru muzică, pentru a termina „Lorelei" a lui Ionel Teodoreanu. Apoi sînt un convins „televizorist".**

— Antrenamente?

— **Nu. Abia săptămîna viitoare voi merge la sală.**

— Revelionul?

— **Ca de obicei. Cu Dan, cu Lupescu, cu Codreanu... După aceea, începem pregătirile. Ştii, nu vreau să mă gîndesc prea mult la ce va fi...**

— ?!?

— **Vorbeam de fotbal. Eu unul cred doar în verdictul timpului. Discutăm la primăvară. Sper să mai fac cîteva sezoane bune! (G. RAEŢCHI)**

LA CRIŞUL ORADEA — PROMOVĂRI DIN PEPINIERA PROPRIE

Legătura telefonică cu Crişul Oradea am obţinut-o repede, prin amabilitatea operatoarelor de la 09. Bujor Mera, preşedintele clubului, şi Torjoc, fostul internaţional, în prezent activist la acest club, ne furnizează amănunte despre liderul seriei a II-a a diviziei B.

— Cît va dura vacanţa?

— Pînă la 4 ianuarie 1971.

— Ce fac jucătorii?

— Odihnă, odihnă şi.. odihnă. Unii însă sînt nevoiţi, la recomandarea medicului, să meargă la Băile Felix, pentru tratament. Într-o asemenea situaţie se găsesc Bulc, Sărac, N. Alexandru, Cefan şi Suciu. Nu-i vorba de lucruri grave, însă traumatismele pe care le au din acest tur, dacă nu sînt tratate la timp, pot avea urmări neplăcute.

— Ce noutăţi veţi prezenta în retur?

— Deocamdată, ne-am stabilit la două: BETEA — mijlocaş şi BIRTA — înaintaş, ambii crescuţi la centrul nostru de juniori.

— În rest, aceleaşi nume?

— Da. O paranteză, însă: Sătmăreanu II a fost solicitat de alt club, dar el a respins oferta.

PE AGENDA F.R.F. — ÎN PERSPECTIVA ANULUI 1971

(Urmare din pag. 1)

am mai amintit, noul sezon. Chiar şi sub aspecte mai puţin spectaculoase, dar absolut necesare pentru buna desfăşurare a competiţiilor interne, a întregului calendar: întocmirea tematicii pentru îndrumarea secţiilor de fotbal pe perioada pregătitoare (20.I.—20.II.1971), astfel încît secţiile divizionare să cunoască foarte precis cerinţele organului de specialitate în privinţa instruirii; omologarea terenurilor secţiilor divizionare; asigurarea vizitei medicale în condiţii optime, la Bucureşti, a tuturor arbitrilor divizionari A şi B; definitivarea şi aprobarea planurilor de pregătire a loturilor reprezentative pe baza propunerilor antrenorilor A. Niculescu (A), V. Stănescu (olimpic), Gh. Ola (tineret), C. Ardeleanu (juniori).

Dar pentru că fotbalul, mai mult, poate, ca celelalte sporturi, trăieşte şi în cărţi, nu numai pe teren, iată, în final, cîteva preocupări editoriale actuale ale federaţiei: apariţia regulamentului comentat al jocului de fotbal, a ghidului universal pentru arbitri, a anuarelor F.R.F. pe anii 1969 (care trebuia să apară în vara ce a trecut) şi 1970.

PRIMII 10 SPORTIVI AI CLUBURILOR, ÎN 1970

RAPID

1. Valeria Bufanu — atletism
2. Nicolae Lupescu — fotbal
3. Cornelia Popescu — atletism
4. Mariana Baga — volei
5. Vasile Bădescu — haltere
6. Pavel Mureşan — polo
7. Ruset Pătraşcu — lupte
8. Ion Cristian — volei
9. Cristian Popescu — baschet
10. Gabriela Nicola — baschet

METALUL*)

1. Lia Manoliu — atletism
2. Şerban Ciochină — atletism
3. Horst Stumf — box
4. Cristian Dovids — motociclism
5. Mariana Goth — atletism
6. Nicolae Rotaru — tir
7. Petre Cîmpeanu — box
8. Maria Lincă — atletism
9. Gabriel Sandu — fotbal
10. Eugen Hupcă — lupte

*) Ancheta pentru stabilirea primilor 10 sportivi ai clubului METALUL a fost realizată de redacţia ziarului „Viaţa uzinei".